

2000 kr. og setji tryggingu þá er stiptsyfirvöldin álíta fullnægjandi fyrir því, að nefndu 113
 ábyrgðarskrifteini verði haldið í fullu gildi með áskildri iðgjaldagreiðslu. 12. ágúst.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Suðurmúlasýslu, um ávísanir uppi 114
 tollgjöld. — Með 2 þóknanlegum brjefum, dags. 11. f. m., hafið þjer, herra sýslumaður, 12. ágúst.
 sent hingað meðal annars 2 ávísanir, aðra útgefna 12. f. m. af Jóni Magnússyni á C.
 A. Leth & Co. að upphæð 3000 kr. og hina 10. s. m. af St. Guðmundssyni á Örum &
 Wulff, að upphæð 1000 kr., er eiga að greiðast hin fyrri 1 mánuði, en hin síð-
 arnefnda 3 mánuðum eptir sýningu, og tjáð þjer það vera með hliðsjón af lögum
 um tollgreiðslu dags. 22. maí f. á. að þjer hafið leyft að ávísanirnar væru þannig úr
 garði gjörðar og teljið það jafnvel «gott fyrir landssjóð» að helmingur fyrri ávísunar-
 innar skuli geta fengizt greiddur einum mánuði í staðinn fyrir 3 mánuðum eptir
 sýningu.

Útaf þessu vil jeg hjermeð, um leið og jeg lýsi óánægju minni yfir því að þjer
 þrátt fyrir margítrekaðar áminningar hafið tekið við þannig löguðum ávísunum eins og að
 ofan getur um uppi borgun á tolli, þjónustusamlega benda yður á, að það er byggt á
 misskilningi einum, að ofanumgetin lög gefi nokkra heimild til að stýla tollgreiðsluáví-
 sanir þannig, að þær eigi fyrst að borgast 3 mánuðum eptir sýningu. Sá, sem á að
 svara tolli getur því að eins samkvæmt 1. gr. nefndra laga fengið frest með nokkurn
 hluta tollgreiðslunnar, að hann fái lögreglustjóra í hendur öll umráð yfir vörum þeim,
 sem frestað er greiða toll af, og á þá þegar svo er ástatt, eins og skýrt er tekið fram í
 2. gr. laganna, að greiða tollinn að fullu, auðvitað annaðhvort í peningum eða með á-
 vísunum, er borgast eiga við sýningu, um leið og lögreglustjóri sleppir aptur umráðum
 yfir vörunum, og á þetta að vera gjört eigi seinna en 3 mánuðum eptir að vörurnar
 flytjast til landsins.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í norður- og austuramtinu, um 115
 höfrungareka á þjóðjörðum — Í þóknanlegu brjefi, dags. 13. f. m., hafið þjer, 24. ágúst.
 herra amtmaður, skýrt frá því, að rjett fyrir næstliðna páska hafi talsvert af höfrung-
 um hlaupið á land og náðst á Reynistaðaklaustursjörðinni Reykjum á Reykjaströnd,
 á Þingeyraklaustursjörðinni Höfnum á Skaga, og á Munkaþverárklausturjörðinni
 Skógum í Axarfirði, og hafa hlutaðeigandi umboðsmenn verið í vafa um, hvort
 skoða skuli feng þennan sem leiguliðagagn eða sem eign landsdrottins að
 nokkru eða öllu leyti, þ. e. hvort telja beri höfrunga með hnísunum eða hvölum, og hafið
 þjer lýst yfir þeirri skoðun yðar, að höfrungar eigi að teljast með hnísunum, með því
 að orðið hnisa í Jónsbók þýði hvorttveggja, bæði þær skepnur sem menn nú kalla hnís-
 ur og þær, sem nú nefnast höfrungar, og að ummæli Jónsbókar um hvali yfir höfuð
 bendi til þess, að átt sje við langtum stærri skepnur en höfrungar eru; álítið þjer því
 höfrungahlaup þetta að öllu leyti landssjóði óviðkomandi sem landsdrottni.

Útaf þessu skal yður hjermeð þjónustusamlega tjáð, að jeg er samþykkrur því,
 sem þjer þannig hafið tekið fram, og ber því að endurborga ábúandanum á Reykjum,
 Páli Hálldórssyni það, sem umboðsmaðurinn hefur innheimt sem hluta landssjóðs af

115 höfrungunum, að frádregnum áföllnum kostnaði. Í sambandi við framangreint málefni
 24. ágúst. hafið þjer borið upp þá fyrirspurn, hvort umboðsstjórnin eigi að láta af hendi fátækra-
 hlut af hvölum, sem landssjóður kann að eiga tilkall til, eptir Jónsbókar rekabálki 10.
 kap., eða hvort þessi ákvörðun verði álitin felld úr gildi með 14. gr. fátækra reglugjörð-
 arinnar 8. jan. 1834.

Til svars uppá þessa fyrirspurn skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð til
 þóknanlegrar leiðbeiningar, að þó að fátækra hlutur af hval, sem er fluttur eða skorinn
 á helgum degi, sje ekki talinn með venjulegum tekjum sveitarsjóða í ofan nefndri laga-
 grein, þá getur það að mínu áliti alls ekki verið því til fyrirstöðu, að ákvæði Jónsbókar í
 10. kap. rekabálks standi í fullu gildi að því er þau ná til, en vitaskuld er, að þau
 snerta alls ekki það tilfelli, er hval rekur á helgum degi, heldur lúta þau að eins að
 vinnu þeirri sem unnin er að flutningi hvals eða skurði.

116 Brjef landshöfðingja til amtmannsins í norður- og austuramtinu, um
 25. ágúst. skipting á eignum og skyldum norðuramtsins og austuramtsins. — Eptir að hafa
 meðtekið þóknanlegt brjef yðar, herra amtmaður, dags. 14. maí þ. á., og þar með
 fylgjandi ágrípsendurrit úr gjörðabók sýslunefndarinnar í Norður-Þingeyjarsýslu, er sýnir
 að sýslunefndin hefur samkvæmt 1. gr. í lögum 11. júlí 1890 um breytingar nokkrar
 á tilskipun 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi, kosið að Norður-Þingeyjarsýsla verði
 hluti af hinu nýja Austuramti, hef jeg samkvæmt tillögum yðar og með ástæðum þeim
 er þjer tilfærið fyrir tillögum yðar, ákveðið, að skipting á norður- og austuramtinu skuli
 fara fram við áramótin 1891 og 1892, og skiptast þá sjóðir, eignir, skuldir og skuld-
 bindingar milli norðuramtsins og austuramtsins svo sem hjer segir:

1. Jafnaðarsjóður norður- og austuramtsins skiptist milli amtanna tiltölulega eptir því,
 er sýslurnar í hvoru þeirra hafa lagt til sjóðsins um síðustu 5 ár, þannig að Norður-
 amtið hlýtur $\frac{16}{27}$ hluta, en austuramtið $\frac{11}{27}$ hluta af sjóðnum, að meðtöldum ó-
 endurgoldnum fyrirframborgunum í árslok 1891.

Skuld sú, sem hvílir á jafnaðarsjóði, sem er eptirstöðvar af láni til brúnna á
 Skjálfandafljóti, greiðist af ömtunum eptir sama hlutfalli.

2. Amtsbókasafnið á Akureyri verði eign norðuramtsins, sem aptur taki að sjer allar
 þær skuldbindingar og kostnað, sem eign þessari fylgir, að meðtaldri skuld útaf
 kaupum á stof handa safninu.
3. Af eyðublöðum, er amtið á (undir bólusetningarvottorð og verðlagsskrár), fær norð-
 amtið $\frac{2}{3}$, en austuramtið $\frac{1}{3}$ hluta.
4. Búnaðarsjóði norður- og austuramtsins skal skipt eins og styrk til eflingar búnaði
 hefur áður verið skipt, eptir mannfjölda í ömtunum samkvæmt manntali 1890,
 þannig að norðuramtið hlýtur $\frac{16}{25}$ en austuramtið $\frac{9}{25}$ hluta af sjóðnum.
5. Starfsvið eptirnefndra sjóða segir til þess, að styrktarsjóður fátækra ekkna og mun-
 aðarlausra í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað og Prentsmiðjusjóður norður- og
 austuramtsins (sjá stofnunarskrá sjóðsins, Stjt. 1886, B. bls. 125) verður undir stjórn
 amtsráðsins í norðuramtinu, en gjafasjóður Guttorms prófests Þorsteinssonar til fá-
 tækra í Vopnafjarðarhreppi og gjafasjóður Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar til fá-
 tækra í Vallasókn undir stjórn amtsráðsins í austuramtinu.